

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

1

בפני כב' השופט אורן אליעז

התובע

פלוני ת.ז. _____
ע"י ב"כ עו"ד זאב פרל ועו"ד שי טביב

נגד

הנתבעת

אלמונית ת.ז. _____
ע"י ב"כ עו"ד ריבי מזרחי אוחיון

2

פסק דין

3

4

רקע

1. בפני שתי תביעות על פי חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), התשנ"א - 1991 (להלן: "החוק"). הוראות התוספת לחוק האמור תקראנה להלן: "האמנה". התביעה האחת הנה להחזרת שני ילדיהם הקטינים של הצדדים ל----- לפי סעיפים 3, 11 ו- 12 לאמנה. בתביעה השנייה עתר התובע להורות על הסדרי ביקור של הקטינים בהתאם להוראות סעיף 21 לאמנה.

2. הקטינים הגיעו לישראל עם שני הוריהם ביום ----- והתביעה הוגשה ביום -----, כאשר אין מחלוקת בין הצדדים כי הם היו אמורים לשוב ל----- במוצאי יום העצמאות ה----- קדם משפט התקיים ביום ----- ודיוני הוכחות התקיימו בימים ----- ו- -----, בנוכחות הצדדים שניהם.

3. יצוין כי במסגרת קדם המשפט הסכימו הצדדים לפנות ליחידת הסיוע שליד בית המשפט על מנת לנסות ולהגיע, בסיועה, להסכם כולל ולרבות לעניין קביעת הסדרי שהייה בין התובע לבין הילדים. עוד הוסכם כי בשלב זה יקבעו זמני שהייה על בסיס קבוע ולפיו לסירוגין יהיו הקטינים עם אביהם על בסיס דו- יומי, בין השעות 10:00 ל- 17:30, במסגרתם ייקח התובע את הילדים מהבית בו שוהה הנתבעת.

4. עוד הוסכם ע"י ב"כ הצדדים כי פסק הדין בהליכים אלו יינתן במועד מאוחר יותר מהקבוע בתקנות, בשים לב לכך שהצדדים הופנו ליחידת הסיוע על מנת לנסות להגיע להסכמות; ועל כן דיוני ההוכחות נקבעו בהסכמה למהלך חודש מאי. בתום שלב ההוכחות הוגשו סיכומי הצדדים. יצוין כי לאחר הגשת התביעה וטרם דיוני ההוכחות הצדדים התגרשו בבית הדין הרבני ובמועד כלשהו, טרם דיוני ההוכחות, הגיש התובע תביעה לבית משפט ב-----, ככל הנראה לגירושין והכרוך בכך, כפי שהסביר בא כוחו בדיון.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

5. כאמור, בהתאם להסכמתם, פנו הצדדים ליחידת הסיוע. ביום ----- הוגש לתיק דיווח יחידת הסיוע ממנו עלה, כי במהלך המפגשים עם הצדדים הועלו טענות לאלימות קשה על ידי שני הצדדים. טענות אלו, כך נכתב בדו"ח, עוררו דאגה רבה בלב עו"ס יחידת הסיוע, אשר הביאה אותה לפנות לשירותי הרווחה בארץ לשם בדיקה דחופה של מצב הקטינים ולצורך מעורבות מידית של היחידה לקשרי חוץ, על מנת לבנות תוכנית התערבות עבור המשפחה בחו"ל במידה ויחזרו. בנוסף, הומלץ על הזמנת תסקיר ראשוני דחוף מעו"ס לחוק הנוער באגף הרווחה בעיריית ----- בהתאם להמלצת עו"ס יחידת הסיוע הוזמן תסקיר אשר הוגש לתיק ביום --- ---- לתסקיר זה אתייחס בהמשך פסק הדין.

עובדות שאינן שנויות במחלוקת

6. התובע, יליד ----- יהודי, אזרח -----, המחזיק באזרחותו זו בנוסף לאזרחותו הישראלית ומתגורר ב----- כעשרים שנה. בין הצדדים אשר הכירו ב----- בשנת -----, בעת שהנתבעת הייתה עדיין קטינה, קיים פער גילאים של כ --- שנים, כאשר הנתבעת הנה בת כ- --- שנה והתובע בן ---- שנה. הצדדים נישאו בשנת ---- בנישואים אזרחיים ב-----, לאחר שמלאו לנתבעת -- שנה. במרץ ---- הגיעו הצדדים ארצה למספר חודשים ונישאו כדת משה וישראל. הצדדים מנהלים אורח חיים דתי.

7. לאחר נישואיהם בישראל, שבו הצדדים ל----- ומאז הם מתגוררים בשכירות בקרבת מקום לשני אחיו של התובע. יש לציין כי במועד שלא הוברר דיו, אם כי נראה שבתקופה הקרובה, הצדדים אמורים להיכנס לדירה חדשה ב-----, אשר מהות זכויות הצדדים בה אף הן, אינן ברורות, אך אין מחלוקת על כך שהנתבעת היא אשר עיצבה את הדירה לפי טעמה ושם הצדדים וילדיהם אמורים היו להשתכן לאחר שהדירה תהיה מוכנה למגורים.

8. מנישואי הצדדים באו לעולם הקטין -----, יליד ----- והקטינה ----- ילידת ----- ---. אין מחלוקת בין הצדדים כי הקטינים אזרחי ----- ואין להם אזרחות ישראלית.

9. מאז נישואיהם, הצדדים והקטינים ביקרו בארץ ארבע פעמים. כמו כן, אם הנתבעת ואחיה הצעיר (בן --- שנים כיום) הגיעו ל----- מספר פעמים כדי לסייע לאם בטיפול בקטינים, וכן לסייע לה בתקופת הריונה עקב היותה בהריון בסיכון גבוה. הם אף התלוו לצדדים בחזרתם ל----- כדי לסייע בטיפול בקטינים במהלך הטיסה. מטענות הנתבעת עולה כי אמה ואחיה שהו בבית הצדדים ב-----, כל אחד בנפרד, למשך חודשים ארוכים כשבכל הפעמים התובע הוא שמימן את עלות כרטיסי הטיסה.

טענות הצדדים

10. טענות התובע הן, כי הצדדים מתגוררים ב-----, הקטינים אזרחי -----, שם נולדו ושם הם התגוררו מעת לידתם; ועל כן מניעת השבתם ל----- ע"י הנתבעת מהווה חטיפה כמשמעה בחוק, הפוגעת בזכויות המשמורת שלו על הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

1. התובע טען, כי הנתבעת תכננה מראש את מהלכיה ותמך זאת במספר טענות עובדתיות. כך טען
התובע, כי מיד לאחר בואם ארצה הבחין כי דרכוני הקטינים הוצאו מהנרתיק בו נשמרו ובו אף
נשמרו דרכוני הצדדים, כאשר דרכונו שלו נותר בנרתיק. הנתבעת עצמה לא נחקרה אודות טענה
זו.
12. התובע תמך עוד את טענתו זו בכך שבבואם ארצה, הנתבעת דאגה להביא כ- 14 מזוודות מלאות,
דבר המלמד לשיטתו על כוונת הנתבעת להישאר בארץ. הנתבעת השיבה לטענה זו בכך
שלדבריה, הצדדים נהגו להביא עמם בכל ביקור כמות דומה של מזוודות ואף עשו כן כשנסעו
לחופשה ב----- אשר ב-----.
13. באמתחת הנתבעת שלוש טענות הגנה, אשר שתיים מהן זנחה בסיכומיה. האחת היא כי כלל אין
מדובר בחטיפה כמשמעה בחוק ובאמנה, השנייה היא כי התובע התחייב בפניה, כי ישובו ארצה
לאחר 3 שנות מגורים ב-----; ובכך לטעמה, מתבטאת הסכמת התובע להישארותם בישראל,
כמשמעו של המונח "הסכמה" באמנה. טענת ההגנה השלישית מתבססת על סעיף 13 ב' לאמנה
ולפיה קיים חשש חמור שהחזרתם של הילדים תחשוף אותם לנזק פיזי או פסיכולוגי או
שהשבתם תעמיד אותם בדרך אחרת במצב בלתי נסבל.
14. אין חולק כי הצדדים והקטינים הגיעו ארצה יחדיו, ביום -----; ואולם, הצדדים חלוקים
באשר למטרת הביקור. התובע טען כי מטרת הביקור הייתה טיפול פסיכולוגי אותו אמורה
הייתה לעבור הנתבעת; וזאת לאחר שהמטפל הזוגי אליו פנו ב-----, התנה את המשך
הטיפול הזוגי בטיפול פסיכולוגי פרטני, אשר הנתבעת התעקשה כי יתבצע דווקא בישראל.
לדברי התובע, המטפל הזוגי עודד אותו לאפשר את הדבר. הנתבעת מצדה טענה, כי מדובר היה
בביקור משפחתי גרידא אשר נועד לחוג את חג הפסח בישראל, חתונת בן דודה ויום הולדתה.
15. מכל מקום, הצדדים שכרו דירה למשך חודשיים ברחוב ----- ב----- ואין מחלוקת כי הם היו
אמורים לשוב ל----- עם שני ילדיהם במוצאי יום העצמאות ה- -----, דבר אשר לא אירע
בפועל עקב סירובה של הנתבעת לשוב ל-----.
16. באשר לטענת ההגנה כי האמנה אינה חלה במקרה זה, הרי שבחקירתה הנגדית אישרה הנתבעת
כי הילדים רשומים לגן ילדים לשנת הלימודים הבאה והצדדים וילדיהם אמורים להיכנס לדירה
חדשה אשר עוצבה על ידה. לטענתה, התנגדה לרכישת דירה זו, אך בסופו של דבר התרצתה
וכאמור, אף עיצבה אותה. עוד עולה מהתצהירים ומדיון ההוכחות כי אחיה של הנתבעת אמור
היה להתלוות אליה בטיסה חזרה, על מנת לסייע לה בדרך, כפי שעשה גם במקרים קודמים;
והדבר אף היה בתיאום ובהסכמת אמה.
17. עד הגיעם ארצה, היו שני ההורים משמורנים במשותף על הקטינים, הם חיו יחדיו וניהלו משק
בית משותף; ואף כאמור, היו אמורים להיכנס לדירה חדשה. שעה שמחלוקת בדבר המשמורת
על הקטינים טרם נידונה ע"י ערכאה כלשהי (אם כי ככל הנראה, בעוד הליכים אלה שלפניי

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

- 1 מתנהלים, הוגשה כבר תביעה לעניין זה, ע"י התובע, בבית המשפט ב-----), הרי שדומני כי לשני
2 ההורים זכויות משמורת מלאות ומשותפות על ילדיהם, בטרם הוכרע אחרת.
- 3 18. בסיכומיה (סעיף 6) אישרה למעשה, הנתבעת כי המחלוקת בין הצדדים אינה סביב שאלת
4 מקום מגוריהם של הקטינים; ואף מאשרת כי היה על הצדדים לשוב ל----- פירוש הדבר הוא
5 כי אין מחלוקת כי מקום מגוריהם הקבוע של הילדים הנו ב----- והנתבעת ממאנת להשיבם
6 לשם. לפיכך, בטענות אלה של הנתבעת בסיכומיה אפשר לראות כזניחת הטענה ולפיה האמנה
7 אינה חלה על הצדדים.
- 8 19. אציין כי אף לולא נזנחה הטענה בדבר אי תחולת האמנה והיעדר הפרת זכויות המשמורת,
9 מסופקני באם הנתבעת יכולה הייתה להסתייע בטענה זו, שעה שמקום מגוריהם הקבוע של
10 הקטינים הנו ----- ושם מימשו הצדדים את הורותם בצוותא עד בואם ארצה.
- 11 20. טענת ההגנה השנייה נזנחה אף היא בסעיף 7 לסיכומי הנתבעת. טענה זו כזכור הייתה כי התובע
12 התחייב בפני הנתבעת בעת נישואיהם כי מקץ שלוש שנים ישובו ארצה. הנתבעת אישרה
13 בעדותה (עמוד 44 לפרוטוקול שורות 16-27) כי היא הבינה שתקוותה זו לשוב ארצה תידחה עד
14 לאחר פירעון חובות התובע ובסעיף 7 לסיכומיה הרחיבה וציינה כי היא אף המשיכה לתכנן
15 ולהתכוון לעתיד המשפחה בחו"ל. הוזה אומר, הנתבעת זנחה אף טענתה זו. מכל מקום אציין כי
16 התובע נחקר ע"י ב"כ הנתבעת לעניין זה ואף נשאל באם חתם על הסכם ולפיו התחייב לשוב
17 לישראל לאחר שלוש שנות נישואין. התובע הכחיש את קיומו של מסמך מעין זה ובעת שנחקרה
18 הנתבעת על סוגיה זו טענה כי רצתה ללכת לעו"ד ולחתום על הסכם, אך לא טענה כי הדבר אכן
19 אירע. (עמוד 44 לפרוטוקול שורות 5-7).
- 20 21. המורס מן הדברים הוא כי לא נחתם כל הסכם בין הצדדים בדבר שובם ארצה לאחר שלוש
21 שנות נישואין; ומכל מקום, אף לשיטת הנתבעת גם אם דובר על שיבה לישראל, הרי שלא מדובר
22 היה בתוכנית אופרטיבית כלשהי אלא במעין תקווה ערטילאית, לשוב ביום מן הימים ארצה.
- 23 22. טענת ההגנה היחידה שנותרה ועליה משתיתה הנתבעת את סיכומיה, מתבססת על החרג המצוי
24 בסעיף 13 ב' לאמנה ולפיה אין בית המשפט חייב להורות על החזרת קטין למדינת המוצא, ממנה
25 נחטף, שעה שקיים חשש חמור שהחזרתם של הילדים תחשוף אותם לנזק פיזי או פסיכולוגי או
26 שתעמיד אותם בדרך אחרת במצב בלתי נסבל. אדון כעת בטענה זו.
- 27 23. להוכחת קיומו של החרג לפי סעיף 13 ב' לאמנה, טענה הנתבעת לאלימות קשה של התובע
28 כלפיה ובעקיפין, כלפי הילדים. לדבריה, התובע הנו אדם אלים ותכונה זו גברה בחודשים
29 האחרונים עד כדי כך שהיא נאלצה לפנות לעזרת בני משפחתו בארץ ובחו"ל, אך אלו, לדבריה,
30 לא סייעו במאומה. לדבריה, כעת, היא מוגנת בחיק משפחתה בארץ.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

24. הנתבעת הפנתה את בית המשפט לשני אירועים מרכזיים אשר לטענתה מוכיחים את מסוכנותו של התובע, כאשר האחרון שבהם אירע, ימים ספורים לאחר הגיעם של הצדדים וילדיהם ארצה בביקורם הנוכחי.

25. לטענת הנתבעת מדובר היה בשבת ה- -----, כאשר הצדדים שהו בדירה אותה שכרו לצורך ביקורם זה. לטענת הנתבעת בתצהיר עדותה הראשית (סעיף 24), הצדדים היו אמורים לסעוד בבית הוריה את סעודת השבת, אך התובע ביקש לסעוד בבית הוריו בניגוד למוסכם. לדבריה הוא גידף וצעק והביא את הקטין ----- לכדי בכי. הנתבעת לטענתה, חיבקה את הילד בזרועותיה בעת שהתובע ביקש לצאת את הבית ולקחת עמו את הקטין, אך הנתבעת חששה בשל התקף הזעם בו הוא היה שרוי לטענתה.

26. לדבריה בתצהירה, התובע טלטל אותה, הטיחה בחוזקה ארצה תוך איומים ברצח ואז יצא את הבית. לדבריה, משחשה הנתבעת באיום קונקרטי על חייה, הזעיקה את משטרת ישראל. תוצאת הדברים הייתה כי התובע עוכב לחקירה ונעצר, מעצרו הוארך בשישה ימים ולאחר מכן שהה במעצר בית בבית אחותו למשך שבעה ימים נוספים.

27. התובע בתצהירו ובעדותו תיאר את השתלשלות האירועים באופן שונה ואף טען, כי קדמו לאירוע, הקנטות והטרדות מצד הנתבעת כלפיו, אשר נמשכו יום וליל ללא הפסקה, מאז הגיעו ארצה; וזאת לדבריו בעודו מטפל בקטינים הרכים אשר טרם התאוששו מהטיסה ומהשינויים הכרוכים בה. לטענתו, הוא נהג באיפוק נוכח התנהגות הנתבעת וייחס את התנהגותה לחשש מפני הטיפול הפסיכולוגי.

28. לטענת התובע, כבר במהלך סעודת ליל שבת, בערב שקדם למעצרו, התפרצה הנתבעת והשליכה את המזון שהוא טרח ובישל, לפח האשפה ובבוקר יום השבת אסרה עליו לצאת להתפלל עם הקטין ואף מנעה ממנו לצאת לבד תוך שהיא חסמה אותו בגופה. לדבריו, רק לאחר זמן ולאחר שהתפלל ביחידות בדירה, עלה בידו לצאת מן הבית על מנת להירגע; אך משביקש לשוב לאחר מספר דקות, מצא את הדלת נעולה. לדבריו, הנתבעת סירבה לפתוח לו את הדלת; ומעבר לדלת שמע את הנתבעת מתקשרת למשטרה ומתלוננת על כך שהוא מאיים ומנסה לרצוח אותה (סעיף 3 לתצהיר התובע).

29. המקרה השני עליו מבקשת הנתבעת לבסס את טענת ההגנה ולמעשה, היא אף הציגה ראיות למקרה זה הן לשוטרים בעת חקירת התלונה דלעיל; והן בעת הדיון בבית המשפט, עוסק במקרה אלימות שהתרחש בשנת -----, ומתועד בסרטון. על סרטון זה הנתבעת מבקשת לבסס את טענתה בדבר מסוכנות התובע.

30. הסרטונים והתמלול צורפו לכתבי טענות הנתבעת כראיה לכך וניצפו במהלך הדיון.

דיון ההוכחות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

31. בדיון ההוכחות העידו מטעם התובע, התובע עצמו, אחותו, שני אחיו, שכן קרוב וכן ידיד נוסף.
כל עדי התובע, פרט לתובע עצמו ואחותו, העידו באמצעות שיחת וידאו מ-----.
32. אחות התובע העידה, כי מעצרו של התובע היה בבחינתם כרעם ביום בהיר. לתצהיר האחות צורף תמליל שיחתה עם הנתבעת, שם נאמר מפי האחרונה, כי באירוע האחרון שאירע לאחר הגיעם ארצה, בעקבותיו נפרדו הצדדים, התובע לא הרים עליה ידו, אלא דחף אותה. האחות ואחי התובע העידו, כי מעשה התקיפה אשר התובע ריצה בגינו עונש מאסר הינו מעשה שנועד לעזור להורי התובע ואנשים נוספים מפני תרמית ועושק.
33. עדי התובע מ----- העידו, כי הוא המטפל העיקרי בקטינים, מפרנס ומבשל את ארוחות המשפחה. לדבריהם, הנתבעת נוהגת להפריז בדרישותיה ומגיבה בהתפרצות ובצעקות חסרות פרופורציה. עוד מסרו כי התובע הינו אדם יציב, אינו צורך סמים וכשפנתה אליהם הנתבעת בתלונות על אלימות מצד התובע, השתדלו לסייע בידה.
34. מטעם הנתבעת העידו הנתבעת עצמה, אמה, אחיה בן ה --- וגיסתה. אחי הנתבעת העיד על ויכוחים בין הצדדים להם היה עד בביקורו ב-----, עת התובע נקט בלשון לא נקיה. לדבריו, הנתבעת ביקשה מהתובע לבצע עבודה מטלות ולהכין לה מזון משום שהייתה בשמירת היריון, או אז פרץ ויכוח אשר במהלכו הוזמנה המשטרה. ב"כ התובע הציג לעד הודעות טקסט ששלח לתובע במהלך השנים 2017 ו 2018 ושאל כיצד מתיישב הדבר עם האלימות שחזה בעיניו, העד השיב (בחיוד) כי רצה להשכין שלום בין השניים.
35. אם הנתבעת העידה, כי היא הגיעה ל----- שלוש פעמים במימון התובע כדי לסייע לנתבעת. היא ציינה כי לא ראתה אלימות פיזית שהפעיל התובע כלפי הנתבעת ואישרה כי לא סברה שהתובע אלים כלפי הקטינים. העדה נשאלה באשר לאמירה כלשהי של הנתבעת כלפיה, בעת ביקורה האחרון ולפיו היא כל הזמן מצדדת בתובע. אם הנתבעת הסבירה, כי ביקשה שהנתבעת תוותר כדי להנמיך את להבות המריבה ולהביא לשקט בין הצדדים.
36. גיסתה של הנתבעת הצהירה, כי הנתבעת חיה תחת טרור. לשאלת ב"כ התובע בחקירתה, אישרה, כי נכחה במקרה אלימות אחד בלבד וכי ידוע לה על מקרה נוסף. עם זאת, היא לא טענה בתצהירה שהתובע אלים כלפי הקטינים.
37. ומכאן לחקירת הצדדים על תצהיריהם. התובע תיאר עצמו כמטפל עיקרי בקטינים, מפרנס יחידי וכמי שמבשל עבור הנתבעת והקטינים ארוחות בוקר וצהריים. לדבריו, לאחר שכבר עולה בידו לסיים את המטלות הביתיות והוא יוצא לעבודתו ועמל יומו, או אז הנתבעת נוהגת להתקשר אליו ולבקש שיחזור הביתה לסייע לה. לדבריו, כשנאלץ להשלים עבודה מהבית בשעות הערב, הנתבעת עקבה אחר עיסוקיו. עוד טען כי הנתבעת נהגה לצפות בטלוויזיה (נטפליקס) כ- 400 שעות בחודש.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

38. הנתבע טען בין היתר, כי בעזרת טיפול למד לשלוט בעצמו ולא להיכנע לקנטורי הנתבעת והצקותיה. באשר לסרטונים משנת -----, הרי שאלה צולמו בטרם נולדה הקטינה ולמרות שלדבריו, הנתבעת מנצלת כל הזדמנות על מנת לצלם, היא לא הציגה הוכחה לאלימות נוספת מעבר לסרטון האמור. לדבריו, מילותיו הקשות בסרטון באו לאחר שספג אלימות פיזית קשה מידי הנתבעת ועל מנת למנוע פגיעה בקטין כשהנתבעת התפרצה באלימות.
39. באשר לאירוע האלימות בגינו ריצה עונש מאסר בעסקת טיעון, טען שמעשה זה אינו בגין מעשה אלימות במשפחה, אלא בגין תקיפת אדם כלשהו, בניסיון לעזור להוריו; וזאת לאחר תרמית שביצע המותקף. התובע אף ציין כי חלק מאחיו הורשעו באותה תקיפה, כולם ריצו את עונשם; וציין כי הוא התחרט על מעשיו. יתירה מכך, לדבריו, הנתבעת התרשמה מהתגייסות המשפחה, ביקרה אותו בבית הכלא ובעודו במאסר, ביקשה להינשא לו. לטענתו, המורס מן הדברים הוא כי הנתבעת לא חוששת ממנו, הוא איננו אדם אלים ומכל מקום, אינו מהווה סכנה כלשהי לקטינים.
40. הנתבעת נחקרה בין היתר על מצבה בתקופת מעצרו של התובע בעקבות תלונתה ועל ניסיונותיה למשוך כספים בסכומים ניכרים מחשבונות הבנק. לדבריה, כרטיסי האשראי נחסמו ובצר לה פנתה למשפחת התובע אך זו הפנתה לה עורף. היא טענה כי הגיעה לקריסה גופנית וביקשה לדבר עם התובע, אך בשל הרחקתו ממנה בעקבות צו המעצר, עשתה זאת באמצעות אחותו. לדבריה, הנתבעת ביקשה כי התובע יאמר לה דברי הרגעה כדי לשפר את מצבה הגופני והנפשי ואף הגיעה לדיונים בהארכת המעצר כדי לעזור ולתמוך בתובע וכדי שישתחרר והיא תוכל להסתיע בו ובמשפחתו.
41. הנתבעת טענה כי יש לה עדיין רגשות כלפי התובע, אך לטענתה, היא חיה בכלוב של זהב. לדבריה יש לתובע יכולת דיבור והשפעה ובתקופה בה ניסו הצדדים להגיע להסכם ביקשה ממנו כי יישארו בארץ עוד חודש. לדבריה, אמנם בעבר התרשמה מהמעשה ההרואי של התובע ואחיו נגד האדם שרימה את הוריהם. אך אחי התובע מסוכנים ואחד מהם אלוהוליסט ובעל עבר פלילי. עם זאת אישרה הנתבעת שהקטינים הושארו תחת השגחת אותו אח מסוכן.
42. התובעת טענה כי כעת, לאחר שהיא והתובע התגרשו, היא אינה מסכימה שהתובע ישהה עם הקטינים בלא פיקוח. אמנם, לדבריה, היה בכוונתה לחזור ל----- במסגרת זוגית, אך היא מסרבת לשוב ל----- כגרשה. לשיטתה, לקטינים נשקפת סכנה באם ישוהו עם התובע בלא השגחתה, למרות שהיא שבה ומאשרת כי התובע לא היה אלים כלפי הקטינים.
- דיון והכרעה**
43. הליך על פי הסעד הניתן על פי החוק, אינו עוסק דווקא במקרה של חטיפה דרמטית. די בקביעת מקום המגורים באופן חד צדדי שלא על דעת ההורה השני, תוך קביעת עובדה, בכדי לבוא בגדר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

- 1 החוק והאמנה, כאשר מטרת האמנה היא כי הילד החטוף יושב לארץ מגוריו וכי שאלת
2 המשמורת עליו תתברר בבית המשפט המוסמך באותה מדינה.
- 3 44. אמנם, המושג "טובת הילד" אינו מוזכר לכשעצמו באמנה, אך אין ללמוד מכך כי האמנה אינה
4 עוסקת בטובת הילד או כי טובת הילד אינה רלוונטית להכרעה בסוגיות הקשורות באמנה, שכן
5 כל עיסוק בעניינו של קטין מחייב ראשית לבחון את טובתו ראו: ע"א 7206/93 גבאי נ' גבאי,
6 פ"ד נא(2) 251, 241 (1997) (להלן: "עניין גבאי"); ע"א 5532/93 גונזבורג נ' גרינוולד, פ"ד מט(3)
7 287, 292 (1995) (להלן: "עניין גונזבורג").
- 8 45. בהיעדר התייחסות מילולית לטובת הקטין, נמצאנו למדים כי נקודת המוצא של האמנה היא
9 כי טובתו של קטין היא שמשמורתו ומקום מגוריו לא ייקבעו בהחלטה חד צדדית של אחד
10 מהוריו; וככל שנטענת טענה ולפיה טובת הקטין מצדיקה שינוי במשמורת, הרי ששינוי זה יידון
11 במדינת המוצא, ממנה נחטף הקטין; ובכך תתבטא טובת הקטין (עניין גבאי).
- 12 46. לאחר שאמרנו זאת, הרי שלכלל ההחזרה המיידית הקבוע בסעיף 1 לאמנה, ישנם חריגים
13 כמפורט בהמשך האמנה, אשר בית המשפט יידרש להם על מנת לבחון אם התקיימו במקרה
14 שלפניו. בנידון דנן נטען ע"י הנתבעת לקיומו של החריג המובא בסעיף 13ב' לאמנה, הקובע כי
15 הערכאה השיפוטית אינה חייבת להורות על החזרת קטין, כאשר המתנגד להחזרתו של הקטין
16 הוכיח כי "קיים חשש חמור שהחזרתו של הילד תחשוף אותו לנזק פיזי או פסיכולוגי או
17 תעמיד את הילד בדרך אחרת במצב בלתי נסבל".
- 18 47. משמעות הטענה היא כי רק באם הכריע בית המשפט לחיוב בדבר קיומו של החריג המובא
19 בסעיף 13 ב' לאמנה, תיבחן טובתו הקונקרטית של הקטין, לאור הוכחת נזק פיזי או פסיכולוגי
20 חמור הצפוי לו עקב החזרתו למדינת המוצא. עם זאת הובהר בפסיקה כי בחינה זו תיעשה מתוך
21 זהירות ופירוש מצומצם ומוגבל, בכדי שהחריג לא ייהפך לכלל ותוך ריקון האמנה מתוכנה. ראו
22 עניין גונזבורג בעמ' 297 ו-בש"א 1648/92 טורנה נ' משולם, מו(3) 038 (1992) בעמ' 45-46
23 (להלן: "עניין טורנה").
- 24 48. אציין כי מעניין טורנה אף עולה כי החריג על פי סעיף 13(ב), יפורש באופן המצמצם את
25 השימוש בו כך שהוא ייבחן רק ביחס לנזק שעשוי להיגרם לקטין באם הוא יוחזר
26 למדינה, בה נקבע מקום מגוריו הקבוע; ולא ביחס לנזק שעשוי להיגרם עקב החזרתו
27 להורה ממנו נחטף, או אף אם כפועל יוצא מהחזרתו ינותק מההורה החוטף.
- 28 49. נוסף על כך, יש להבהיר כי עפ"י הרישא לסעיף 13 לאמנה, הרי שאף אם בית המשפט נוכח
29 בהתקיימות החריג באשר לחשש חמור לנזק אליו ייחשף הקטין, הרי שעדיין אין הוא מחויב
30 לדחות את החזרת הקטין למקום מגוריו, אלא הדבר נתון לשיקול דעתו. פירוש הדבר הוא כי
31 גם אם מוכחים תנאי החריג האמור באמנה, הרי שאין משמעות הדבר כי בית המשפט יורה
32 בדווקא, על השארתו במדינה אליה נחטף, אלא הדבר נותר בשיקול דעת בית המשפט אשר יורה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוגי נ' אלמונית

לפי העניין. בעניין זה ראו דברי כבוד השופטת א. פרוקציה בבע"מ 672/06 פלוגי נ' פלוגית
(15.10.2006) (להלן: "עניין פלוגי") פסקה 12 לפסק הדין:

"לבית המשפט שיקול דעת רחב בעניין זה, ואם מצא כי במכלול הנסיבות
המיוחדות של העניין, ונוכח תכליתה העיקרית של האמנה, יש להעדיף את
החזרת החטוף על פני השארתו בידי ההורה החוטף, הוא רשאי שלא להחיל
את החריג וליישם את הכלל הנוהג (פרשת ליבוביץ, שם; פרשת גבאי, שם,
עמ' 250; רע"א 3052/99 שבח נ' שבח, דינים עליון נו 132, פסקה 6, 2000)
U.S. Dist. Lexis 16178 Ostevoll v Ostevoll."

50. עם זאת, בית המשפט יורה על השארת קטין בארץ אליה נחטף למקום מגוריו משנוכח כי טובת
הילד גוברת על תכלית האמנה. (ראו בע"מ 2338/09 (03.06.2009) בדברי כבוד השופט א'
רובינשטיין בצטטו את דברי כבוד השופטת א. פרוקציה בעניין פלוגי לעיל:

"... בכגון דא מכריעה טובת הילד "רק מקום שמשקלה גובר על התכלית
המרכזית של האמנה". כל תיק מתיקים אלה מייצג עולמות אנושיים, ועל
כולנה עולמו של הקטין המיטלטל ממקום למקום.

מן הכלל אל הפרט

51. במקרה דנן כאמור, הסוגיה העיקרית בה על בית המשפט להכריע היא בדבר קיומו של החריג
לפי סעיף 13 (ב) לאמנה. הנטל להוכחת החריג מוטל על ההורה המבקש להותיר את הקטין
במדינה אליה הובא, דהיינו הנתבעת. לעניין זה ראו, ע"א 1372/95 סטגמן נ' בורק, מט(2) 431
(1995).

52. באם יורם נטל ההוכחה על ידי הנתבעת להתקיימות החריג וככל שמשקל טובת הקטינים יגבר
על תכליתה המרכזית של האמנה, הרי שכפי העולה מהאמנה ומדברי כב' השופטת פרוקציה
בפס"ד פלוגי, אזי כאמור, יהיה צורך לבחון באם יש לדחות את השבת הקטינים ל-----.

53. כפי שעולה גם מפסק הדין בעניין טורנה, הרי שיש לבחון האם החזרת הקטינים ל-----,
כשלעצמה, עשויה להעמיד את הקטינים בסיכון או להסב להם נזק כבד. בעניין זה נשאלה
הנתבעת בחקירתה הנגדית והשיבה לשאלות בא כוח התובע (עמ' 47 לפרוטוקול, שורות 16-19)
כך:

"ש. אמרת שזה לא משנה מבחינת מה השופט כן יכול להחליט או לא.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

- 1 ת. אני רשמתי שאני חוזרת איתו ל-----, אמרתי לו שאני לא רוצה לנהל איתו מלחמה לא קשור
2 למה שהשופט יחליט או לא, ניסיתי להגיע איתו להסכמים והתחננתי שילך לטיפול, אמרתי
3 שהרגשתי שם כמו "כלא זהב" אמרתי שאני מוכנה לוותר ולחזור אם הוא יסכים לטיפול."
- 4 54. הנתבעת לא הוכיחה ואף לא ביקשה לטעון כי עצם השבת הקטינים ל----- עשויה לחשוף אותם
5 לסכנה או להסב להם נזק, והתמקדה אך ורק בסכנה האורבת להם מצד התובע. כאשר
6 מתבקשת הנתבעת להצביע על מסוכנות התובע, היא מצביעה על הסרטון משנת 2017 בעיקר.
7 ואולם, בהקשר לאירוע זה, לא נטען כי הוגשה תלונה מצדה; והצדדים אף המשיכו להתגורר
8 יחדיו, כאשר לאחר כשנה אף נולדה להם בתם ----- (המשך עמ' 47 לפרוטוקול):
- 9 "ש. ----- מעולם לא היה אלים או מסוכן כלפי הילדים.
10 ת. הוא היה מסוכן כלפיהם בעקיפין
11 ש. איפה זה כתוב
- 12 ת. בוודא שהוצג לבית משפט אתמול, רואים שחור על גבי לבן, בוודא שהוא מרים על ידיים
13 ושהוא זה ששולט עליי, ושתוקף אותי ולא נותן לי לטפל בתינוק, מחליט והחליט עלי תמיד
14 מבחינת הילדים בכל רגע נתון, אם אני חוזרת לשם זה יהיה החיים שלי והוא ימרר לי את
15 החיים. הוא הודה אתמול שהוא חוטף עצבים הוא לא נזהר, אם לא איתי זה יהיה עם אישה
16 אחרת. כשהוא זורק עליי חפצים ליד הילדים זה יכול לפגוע בילדים, זאת אלימות, כשהוא מונע
17 אוכל מהילדים שלו כי הוא רצה להתנקם בי, יש הוכחה בוודא."
- 18 55. ניכר כי הנתבעת מתמקדת באלימות נגדה בצינה כי התובע "מחליט והחליט עלי תמיד מבחינת
19 הילדים בכל רגע נתון" ובהמשך "אם אני חוזרת לשם זה יהיה החיים שלי והוא ימרר לי את
20 החיים". גם ביחס לפגיעה הנטענת בקטינים, הנתבעת מצידה זאת כניסיון לפגוע בה, באומרה,
21 "כשהוא מונע אוכל מהילדים שלו כי הוא רצה להתנקם בי".
- 22 56. אף בעדותם של אחיה ואימה של הנתבעת (עמודים 36,38-39 לפרוטוקול דיון ההוכחות), הם
23 מאשרים כי לא נטענה טענת אלימות של התובע כלפי הילדים והם אף מאשרים לשאלת ב"כ
24 התובע, כי הנתבעת אף לא טענה בפניהם לאלימות כלפי הקטינים. בהקשר זה יש להזכיר כי
25 אמה של הנתבעת וכן אחיה שהו במחיצת הצדדים, בביתם ב-----, במשך תקופה ארוכה, כאשר
26 האם שהתה חמישה חודשים ברצף והאח שהה שם שלושה חודשים.
- 27 57. קשה להלום טענה בדבר מסוכנות התובע כלפי הילדים, שעה שהנתבעת עצמה כמו גם עדיה,
28 אשר כאמור, שהו במחיצתם תקופה ארוכה מאד, לא נכחו באף לא מקרה אחד של אלימות כלפי
29 הקטינים; ולמעשה אף לא נכחו במעשה אלימות כלפי הנתבעת עצמה, אלא בוויכוחים שעשויים
30 להתגלע בין בני זוג תדיר.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

58. אף בהמשך, למרות שהנתבעת נשאלת לגבי סכנה לקטינים היא מתייחסת בתשובתה לאלימות כלפיה בלבד (עמוד 48 לפרוטוקול, שורות 12-13), כדלהלן:

"ש. את כתבת שאת מפחדת שאבא או מישהו מהמשפחה יחטוף את הילדים.

ת. אני חווה אלימות נפשית פיזית, רגשית וכו."

59. לאורך כל תשובותיה הנתבעת אינה מייחסת מעשה אלימות כלשהו מצד התובע כלפי הקטינים. גם כאשר נשאלה בדבר מסוכנותו עתה, משהצדדים אינם מתגוררים יחדיו, העידה כי אינה יודעת אם התובע מתנהג באלימות או לא: **ת. עכשיו הוא לא איתי יחד, אין לי מושג מה קורה עם הילדים שלי. לצערי אני לא יודעת אם הוא מתנהג אליהם באלימות או לא.**" (עמ' 47 לפרוטוקול, שורות 31-32). אף קודם לכן טענה כי כשהיו עדיין נשואים, אף אז האלימות כלפי הקטינים התקיימה, לכאורה, רק באמצעותה, באומרה כי **"הוא היה מסוכן כלפיהם בעקיפין"** (עמוד 47 לפרוטוקול שורה 21).

60. המורס מן הדברים הוא כי הנתבעת אינה חוששת לשלום הקטינים עקב מסוכנות מצד אביהם, התובע, אלא לסכנה בעקיפין, שעה שהיא כטענתה, נתונה לפגיעה מצידו. ואולם, סבורני כי חשש זה מפני סכנה עקיפה לקטינים מאוין שעה שהצדדים התגרשו כבר זה מזו ואינם חיים עוד בצוותא.

61. היעדר חשש ממשי של הנתבעת כלפי התובע התבטא במהלך הדיונים בתיק, כאשר בפועל לא נהגה הנתבעת כמי שחוששת לשהיית הקטינים עם התובע. זמני השהייה של הקטינים עמו התקבלו בהסכמת הצדדים במהלך ישיבת קדם המשפט, ובהמשך, הם התקיימו במלואם ואף הורחבו. הנתבעת נחקרה על כך בדיון והעידה כי:

"ש. נתת ל----- להיות עם הילדים הרבה מעבר למה שסיכמתם בבית משפט. ----- היה עם הילדים מיום חמישי עד היום כל יום, היום הבן שלך ישן אצלו, נכון?

ת. נכון, אני יודעת שהוא התחייב לשלוח לי תמונות כל שעה וכן סרטונים. הוא התחייב לומר לי בדיוק היכן הוא נמצא ואיפה הוא עם הילדים. פעם אחת שהוא לא אמר לי היכן הוא נמצא מאוד כעסתי עליו. (עמוד 51 לפרוטוקול שורות 1-5).

62. יתירה מכך, בשיחה שתמלילה צורף לתצהיר אחות התובע, הנתבעת מבקשת את עזרתו ומבהירה, כי בהיעדרו של התובע מצבה הגופני התדרדר (עמ' 55 שורות 25-33, לפרוטוקול הדיון):

"ת. אני אישה וכל אישה רוצה לדעת מה קורה עם החיים שלה. ----- היה מרגיע אותי ונותן לי תחושה טובה. רציתי שבעלי ייתן לי תחושה טובה ומרגיעה.

ש. רצית ש-----ייתן לך הרגשה טובה בכדי שתוכלי לטפל בילדים?

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

1 ת. בהחלט כשטוב לי טוב לילדים וזו הדגשה. כשהוא ידאג שיהיה לי טוב לילדים שלנו יהיה
2 טוב.

3 ש. מפנה לשיחה מיום ----- עמוד 1 שורות 14,15, אמרת ל----- שהגוף שלך קורס, נכון?
4 ת. נכון

5 ש. עמוד 2 שורות 19-20 אמרת לו שאת לא מצליחה לטפל בילדים, נכון? זה היה עוד פעם
6 בעקבות המצב הנפשי שלך?
7 ת. לא, זה היה גם בגלל המצב הגופני שלי. "

8 63. אינני סבור כי יש לתת פרשנות לדברי הנתבעת, באשר לנסיבות הידרדרות מצבה הגופני והצורך
9 באשפוז, או לתלות זאת בסיבות כלשהן. בהחלט אפשרי הדבר כי הנתבעת אשר אין ספק
10 שהייתה נתונה בלחץ רגשי הן עקב הליך זה והן עקב החלטתה להתגרש מהתובע, הגשת התביעה
11 לגירושין לבית הדין הרבני וסידור הגט, גרמו לה לחולשה זו. עם זאת, הרי שמתוך הדברים עולה
12 בבירור כי הנתבעת אינה חוששת מהתובע כלל, הן ביחס אליה והן ביחס לילדים.

13 64. דומני כי הוכח כי סירובה של הנתבעת לשוב ל----- נעוץ בשינוי מצבה האישי והעובדה
14 שהצדדים התגרשו זה מזו, באופן שהנתבעת חשה מעין אובדן וכי אין לה לאן ולמי לשוב. עם
15 זאת, הנתבעת פעלה באופן חד צדדי ועד היום מונעת את השבת הילדים ל----- הדבר אף נלמד
16 בפשטות מעדותה של הנתבעת (עמ' 53 שורה 33 – עמוד 54 שורה 2 לפרוטוקול):

17 "ת. זה היה בזמן שהיינו עוד נשואים ושיקשתי ממנו שנגיע לפשרה וביקשתי ממנו שנהיה חלק
18 מהזמן שם וחלק מהזמן פה וחלק גדול מהבקשה שלי וחלק גדול מהתנאי זה היה שאם יעבור
19 טיפול רציני ומהותי בקשר לבעיות שלו. הוא מכחיש את הבעיות שלו ולא מעוניין. כיום אני
20 גרושה. כיום אני לא מעוניינת שהילדים שלי יחיו תחת טרור. אמרתי את זה אבל בתנאי ש..."

21 65. כפי שצינתי לעיל, הרי שעל פי הפסיקה, בחינת הנזק שעשוי להיגרם לקטינים תיעשה רק ביחס
22 למקום המגורים במדינה זו או אחרת ולא מהסדרי שהייה ומשמורת עם הורה זה או אחר.

23 66. הנתבעת אינה טוענת דבר באשר לסכנה במגורי הקטינים ב----- טענתה מושתתת למעשה,
24 על היותה גרושה מאבי ילדיה ובשל כך היא סבורה כי די בכך בכדי להותירם בישראל בניגוד
25 לרצון התובע. טענתה זו של הנתבעת לא רק שאינה מקימה את החריג, אלא אף מחזקת את
26 טענות התובע לחטיפה כהגדרתה בסעיף 3 לאמנה. הנתבעת לא התנגדה לשוב ל----- ולמעשה
27 מלכתחילה תוכנן כי הצדדים ישובו יחדיו לשם. אף לאחר הגשת התביעה, לא התנגדה לשהיית
28 הקטינים עם התובע. משכך, לא מצאתי כי קיים חשש לנזק ביחס לקטינים.

29 67. זאת ועוד, אף לגבי האלימות הנטענת כלפי הנתבעת, הרי שלאחר שצפיתי בסרטון בעת הדיון,
30 אינני סבור שיש בו בכדי לשנות את התוצאה. עם כל האמפתיה למצבה של הנתבעת, אלימות
31 כנגדה אינה מהווה חריג לפי סעיף 13 (ב) לאמנה. אמנם, בסרטון שהוצג, התובע נראה אלים
32 מילולית ופיזית ואף מקלל את הנתבעת נמרצות, שח בשפה שאין לקבלה ואף מאיים על חייה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

עם זאת, ניכר כי אין הסרטון מתעד את כל ההתרחשויות וניכר ממנו כי למעשי התובע קדמו התרחשויות שלא תועדו בסרטון זה. מתוך תמלול הסרטון (אשר יש לציין כי במקרים ספורים לא תאם את הסרטון בדיוק), נשמע התובע כמי שטוען כי מעשיו מהווים תגובה למעשה קודם כגון הכאתו, ע"י הנתבעת.

68. בניגוד לטענת התובע לא מצאתי כי מדובר בסרטון שנערך. העובדה שהסרטון תומלל בשני חלקים, על אף שהסיבה לכך אינה ברורה, אינה פוגמת בתוכנו והתחושה המתקבלת מהסרטון היא כי הוא איננו ערוך, חרף טענת התובע. עם זאת, העובדה שהסרטון מתחיל בשלב בו כבר ניתן לצפות בשיח אלים מצד התובע, מותירה מקום לתהייה בדבר הדברים שקדמו לשיח זה (ואשר לא הוסרטו) ונדמה כי חלק משמעותי מההתרחשויות הקודמות לא הוסרט ולא הובא לפניי.

69. התובע עצמו אינו מכחיש את הסרטון (עמוד 17 לפרוטוקול שורות 16-22) אך טוען כי להתנהגותו זו קדם מעשה אלימות מצד הנתבעת, אשר גרם לו לאבדן עשתונות:

ת. אני מתאר לעצמי שזו הקלטה שלי, ואחזור עוד פעם, זה בדיוק כמו במשטרה ובית המשפט המחוזי, אתם מגבים את כל מה שאני אומר, זו הקלטה של לפני שנה וחצי ועברתי טיפול. זו פעם ראשונה שאני שומע את ההקלטה, במשך כל ההקלטה אני מתחנן בפני אשתי שתפסיק להתעלל בי, אני מתחנן אליה שתפסיק להתעלל בי. מפליא אותי שמציגים בכלל את הדבר הזה...

ש. אלימות מהסוג הזה הייתה לפני שנה וחצי?
ת. אני אומר שלפני שנה וחצי הייתי יכול להגיע למצב שכאשר אשתי הייתה מתעללת בי הייתי יכול לאבד את העשתונות. כל אדם בר דעת היה מאבד את הדעת בדבר כזה.

70. התובע למעשה מאשר את ההתרחשויות אך טוען כי הדבר נבע מהתעמרות קודמת של הנתבעת. חרף טענת התובע, לא הובאו לפניי ראיות למעשי אלימות מצד הנתבעת. מכל מקום, אין מחלוקת בין הצדדים כי לאחר אירועי הסרטון, הנתבע עבר טיפול לשליטה בכעסים.

71. בחקירתו הנתבע אף הביע פליאה על עצם הצגת הסרטון, שכן מדובר במקרה שאירע לפני כשנתיים לערך, כאשר לאחריהם המשיכו הצדדים לחיות יחדיו וכאמור זכו עוד להביא את בתם לאוויר העולם כשנה לאחר מכן.

72. גם מבלי לתת משקל לסרטונים משנת ----, הרי שכאמור, התובע עצמו אישר בעדותו את מעשי האלימות מצידו, אך בעדותו ואף לשיטת הנתבעת, עולה כי מאז כאמור, עבר טיפול לשליטה בכעסים ומכל מקום, הצדדים שבו לחיות יחדיו עד לאחרונה, כאשר בתקופה זו אף נולדה להם בתם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

73. אתייחס עתה לתסקיר העו"ס לסדרי דין אשר הוגש כאמור לתיק, לאחר שעו"ס יחידת הסיוע חשה צורך לערב את שירותי הרווחה. יש לציין כי ב"כ הנתבעת עצמה הגישה בקשה ולפיה אורה על הזמנת תסקיר, אך משעו"ס יחידת הסיוע עשתה כן ביוזמתה, לא היה צורך עוד בהזמנת התסקיר על ידי.
74. ביום ----- הוגש תסקירה של העו"ס לסדרי דין ובהתאם להחלטתי, הצדדים הגישו תגובותיהם. דומני כי אף התסקיר מסיר כל חשש מטענה בדבר שהיית הקטינים עם התובע; ובמילים אחרות, אף העו"ס לסדרי דין לא מצאה כל מסוכנות מצד התובע כלפי הילדים (יש לציין כי לא עלה ביד העו"ס לחוק נוער להיפגש או לשוחח עם התובע).
75. על פי התסקיר, ההורים שניהם הפגינו יכולות טובות בהבנת צרכי הקטינים, להעסקתם ולחלוקת הקשב בין הקטינים. באשר לתובע הרי שבעת המפגש עם העו"ס היא התרשמה כי הוא מדבר ברוך עם הילדים, הילדים חשים בטוחים במחיצתו, הוא מעניק להם את תשומת הלב אך גם מציב גבולות. לדברי העו"ס, ----- הנה ילדה רגועה ו----- מעט מאתגר, אך שני ההורים יודעים להתמודד עמו ברוגע ובשכנוע, מצליחים להרגיעו ולהביאו לשיתוף פעולה.
76. בתגובתה לתסקיר טענה הנתבעת כי העו"ס לא בחנה את מסוכנותו של התובע וההשלכות שיש לכך על הקטינים, בהיותם נוכחים במעשי האלימות הנטענים כלפי התובעת. אין באפשרותי לקבל את טענות התובעת בהקשר זה, במיוחד לאור העובדה שהצדדים התגרשו כבר. מעשי האלימות שהתרחשו אירעו בעבר עת חיו הצדדים יחדיו, תחת קורת גג אחת. כעת, משהצדדים התגרשו כבר, הרי שהמורס מכך הוא כי בכך תמו חייהם המשותפים ואין בכוונתם לדור עוד בכפיפה אחת, הרי שגם החשש שהילדים ינכחו באלימות המופנית מצד אביהם, כלפי אמם, פג.
77. אציין כי אף אני התרשמתי לכל ההליך, מתשובות הצדדים עצמם ומדברי עדיהם, כי האב הינו משמעותי בחיי הקטינים; וזאת אף לשיטת הנתבעת עצמה. למרות שבית המשפט נדרש לבדוק נזק שעלול להיגרם מהחזרת הקטינים, הרי שאיני יכול להתעלם מהחשש לנזק שייגרם כתוצאה מניתוק הקטינים ממי מהוריהם. בכך נשקלה טובת הקטינים בהסתכלות רחבה יותר מהנדרש במסגרת האמנה; ואציין כי אין בכך בכדי להביא חלילה לניתוק של התובעת מהילדים, שכן השבתם ל----- תלווה בתנאים כמפורט להלן.
78. נטל ההוכחה להתקיימות החריג לאמנה כבד הוא ודומני כי הנתבעת לא עמדה בנטל זה. לא זו אלא אף סבורני כי הוכח ההפך, ומכל מקום, התובע אינו מהווה סכנה כלשהי לילדיו. לאור כל האמור, אני מקבל את התביעה וקובע, כי הקטינים ישובו ל-----.
79. עם זאת, על מנת להבטיח מעל לכל ספק את שלומם, בריאותם וצרכיהם של הקטינים ניתנות בזה ההוראות הבאות, אשר יעמדו בתוקף עד למתן הכרעה בעניין מזונות ומשמורת הקטינים בערכאה המוסמכת ב-----, או עד למתן החלטה אחרת:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 יוני 2019

תמ"ש 4805-04-19 פלוני נ' אלמונית

- א. אני מורה על השבת הקטינים ל----- לא יאוחר מיום ----- פרק זמן זה ניתן לנתבעת על מנת לאפשר לה להתארגן לקראת הנסיעה.
- ב. התובע ידאג לרכישת כרטיסי טיסה לנתבעת ולקטינים וכן להעברות המטען ממקום מגורי הנתבעת כעת, לשדה התעופה בן גוריון ; ומשדה התעופה ב----- לבית הצדדים.
- ג. הנתבעת והקטינים ימשיכו להתגורר בבית הצדדים. זמני השהייה בין התובע לקטינים יתקיימו לכל הפחות בהתאם להסכמות בין הצדדים אשר קיבלו תוקף של החלטה בדיון מיום ----- . ניתן אף להרחיב את זמני השהייה של התובע עם הקטינים בהסכמה.
- ד. התובע ידאג לתשלום המדור והוצאות המדור וכן יעביר למבקשת סכום שיספיק לצרכי הקטינים ומזון הנתבעת ובנוסף יישא במימון ביטוח רפואי לקטינים ולנתבעת.
80. משנתקבלה התביעה נותר עוד לדון בהוצאות ההליך. אמנם, שעה שהתביעה התקבלה הרי שיש לחייב את הנתבעת בהוצאות התובע, אשר נאלץ להישאר בארץ בעל כורחו, להגיש את התביעה, לנהלה וכיוצא בזה. עם זאת, הנתבעת מיוצגת בהליכים אלה ע"י הלשכה לסיוע משפטי ויש לקחת בחשבון את קשייה הכלכליים, כאשר למעשה כעת היא תידרש לחשב מחדש את מסלול חייה. לאור האמור ולא בלי ספקות, ובמיוחד לאור העובדה שאין ספק כי פרנסת הצדדים הייתה על התובע לכל אורך שנות הנישואין, אשר אף עולה כי פרנס את משפחתו ביד רחבה, וכי התובע נדרש כעת לשאת בעלויות נוספות כאמור בהוראות דלעיל, הרי שלפנים משורת הדין, אינני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
81. תואיל המזכירות להעביר את פסק הדין לצדדים ולסגור את התיק.
82. מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
- ניתן היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

אורן אלימז, שופט